

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi június hó 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.245/2008/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosbításért, a vádlott felmentés érdekében, a védő elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki.

A vádlott nem szenved, és a terhére rótt bűncselekmény elkövetésekor sem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban, amely kizárta vagy korlátozta volna a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében, illetve az e felismerésnek megfelelő cselekvésben (*dr.szakértő1 igazságügyi pszichiáter-, valamint dr.szakértő2 igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye a nyomozati iratok 167-179. oldalán*).

Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, kellőképpen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során felderítette és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megfelelő felderítéséhez szükségesek voltak. A bizonyítékok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

Helyesen utalt arra, hogy a vádlott a cselekmény elkövetését - beleértve az elfogyasztott ital mennyiségét is - az eljárás nyomozati szakában maga is elismerte. A cselekménysornak a vádlott utóbb előterjesztett védekezésében állított lefolyását az igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében kizártnak tartotta. Ezen túlmenően a helyszínen jelen lévő további három személy - a **sértett**, **tanú1**, a vádlott vője, valamint a vádlott fia - a vádlotti előadással szemben a tényként megállapított körülményeket adták elő. A cselekmény szemtanújaként jelen lévő **tanú1**, tanú2, valamint a **sértett** egybehangzóan nyilatkoztak a szúrás vádlott által történt elkövetésére nézve, cáfolva ezzel a cselekményt véletlen balesetként beállított vádlotti védekezést.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bizonyítékok alapján megalapozott az elsőfokú bíróságnak az a ténymegállapítása, hogy a vádlott a sértett sérülését a korábbi nézeteltéréseket követően, indulati magatartás következményeként késsel történő szándékos szúrással idézte elő.

Miután az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályaival összhangban állóan értékelte és értékelő tevékenységének indokát is részletesen kifejtette, így a megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredménnyel nem volt támadható.

A fentiek szerint kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A felmentést célzó fellebbezés tehát nem volt megalapozott.

Az emberi élet kioltására alkalmas elkövetési eszköz, a bántalmazással célzott testfelület, az alkalmazott erő nagysága, az elszenvedett sérülés súlyossága alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a vádlott szándéka - legalábbis eshetőleges formában - a sértett megölésére is kiterjedt. Ezt a következtetést erősítette a cselekményt követően tanúsított vádlotti magatartás; a vádlott a cselekmény folytatásától csak hozzátartozói fellépése folytán, a velük való dulakodás után állt el.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, az mindössze annyiban szorul kiegészítésre, hogy további enyhítő körülményként kell értékelni a szándék enyhébb, eshetőleges formáját.

Az elsőfokú bíróság az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülményekhez, a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyi társadalomra veszélyességének fokához igazodó büntetést szabott ki.

A büntetlen előéletű, megromlott egészségi állapotú vádlottal szemben a törvényben meghatározott büntetési tételkeret között, de az öt éves alsó határhoz közel álló szabadságvesztés és ehhez igazodó mellékbüntetés a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez szükséges, de egyúttal elegendő büntetés, amelynek mind súlyosbítása, mind enyhítése indokolatlan.

A jogorvoslati kérelmek súlyosbítást, illetve enyhítést célzó részükben sem voltak tehát alaposak.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlott a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2009. június 26.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Fekete Bálint s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.245/2008/20. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.73/2009/7. számú végzése folytán a 2009. évi június hó 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke